

Motion till riksdagen 2020/21:951

av Åsa Coenraads (M)

Decentraliserad viltförvaltning i Västmanland på riktigt

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över viltförvaltningarnas syfte för den lokala förvaltningen och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Redan under mandatperioden 2006–2010 beslutades att viltförvaltningsdelegationer skulle införas i varje län, som ett led i att flytta beslut närmare dem som berörs och för att möta de ökande utmaningarna i fråga om lokal förankring och det växande problemet med ökade rovdjursstammar.

I Västmanlands län var de ökande rovdjursstammarna en källa till konflikter och känslottringar mellan boende, markägare och jaktlag. Ett ökande antal rovdjursattacker och en minskande älgstam bidrog till känslan att inte styrande myndigheter eller politiker förstod situationen för dem som lever och verkar i rovdjurens närhet.

Genom inrättandet av viltförvaltningsdelegationer skulle en del beslutsmyndighet flyttas över till dessa organ, i vilka representanter från de politiska partierna, myndigheter och intresseorganisationer sitter. Viltförvaltningsdelegationerna har beslutanderätt i övergripande frågor om viltförvaltningen. Dock är det inte tydligt definierat vad dessa övergripande frågor innebär.

Riksdagen tillkännagav i april 2015 för regeringen att viltförvaltningsdelegationerna skulle stärkas (2014/15: MJU12), att det borde göras en översyn av huruvida det var möjligt att förtydliga viltförvaltningsdelegationernas mandat och beslutanderätt samt om möjligt förstärka deras befogenheter som ett steg i arbetet med decentralisering och delegering av beslut. I skrivelse 75 har regeringen hänvisat till att en genomlysning av viltförvaltningsdelegationerna har gjorts.

Vid regeringens sammanträde den 23 februari 2017 beslutades om förändring av förordningen (2009:1474) om viltförvaltningsdelegationer. Beslutet innebar att viltförvaltningsdelegationernas sammansättning förändrades, så att miljö- och naturvårdsintresset fick ett ökat mandat. Det ökade inflytandet för miljö- och naturvårdsintresset har orsakat en skev proportionalitet gentemot äganderätten samt jakt- och viltvårdsintresset, som fortsatt bara har en representant i viltförvaltningsdelegationerna.

Syftet med att inrätta viltförvaltningsdelegationerna var att stärka den lokala förankringen i beslut om jakt och viltvård bland de människor som berörs av framför allt rovviltet. Så har inte fallet blivit och delegationerna agerar diskussionsklubbar utan möjlighet att påverka. I Västmanland har åsikterna gått åt olika håll vid ett flertal tillfällen när det kommer till acceptabla nivåer för varg och lo. I slutändan har dock inte åsikterna spelat någon roll då nivåerna för antal rovdjur i länet bestäms antingen av Naturvårdsverket eller fördelas av länsstyrelsernas samverkansgrupp i Svealand.

Regeringen borde därför få ett uppdrag att se över viltförvaltningsdelegationernas syfte för den lokala förankringen av beslut som berör boende och brukare i området som berörs.

Åsa Coenraads (M)